

TOESPRAAK 74ste VLAAMS-NATIONAAL ZANGFEEST – 27 februari 2011

Vlaamse vrienden,

Duizenden flaminganten zijn hier vandaag samen om in verbondenheid feest te vieren. Een zangfeest, voor de 74ste keer georganiseerd door het ANZ, een pluralistische vereniging die onze Vlaamse cultuur en identiteit koestert. Wat een contrast met de cultuurpauzen in de KVS, die elk Vlaams identiteitsbesef verfoeien en blijven spuwen in de Vlaamse hand die hen rijkelijk subsidieert. Geld stinkt immers niet, dat geldt dus niet enkel voor de eenzijdige miljardentransfers van Vlaanderen naar Wallonië, maar evenzeer voor de cultuursubsidies vanuit Vlaanderen voor deze Belgische nationalistten.

Het ANZ heeft respect voor het verleden én oog voor de toekomst. Jong en oud horen elkaar te vinden op het Zangfeest. Aan jongeren geen gebrek trouwens. Naast de vele jongens en meisjes uit KSA, VNJ, Chiro en Scouts verwelkomen we de jeugddansgroep Gembada en jeugdkoor Julica. Meer en meer koren vinden ons in hun zoektocht naar partituren. Dankzij de financiële steun van velen bereiken we met ons digitaliseringsproject vele koren en scholen. Ook het platenlabel Phaedra promoot onze Vlaamse componisten schitterend! Er zijn dus toch nog cultuurspelers die niet vies zijn van onze Vlaamse identiteit en ons cultureel erfgoed wereldwijd verspreiden.

En dat die verspreiding vrij ver gaat, bewijst de aanwezigheid van Rodger Adams, onze eregast uit Zuid-Afrika, die zich inzet voor het behoud van de Afrikaanse taal, cultuur en liederenschat bij de plattelandsbevolking in de Kaap. Baaie dankie dat jy die sangfees kan bywoon, Rodger!

Het ANZ bekommert zich niet alleen om cultuur, ook Vlaamse natievorming ligt ons nauw aan het hart. Wij willen daarom vandaag onze Vlaamse stem luid laten weerklinken, niet enkel via het lied, maar ook via het woord! Het motto van dit Zangfeest is duidelijk: onze toekomst in eigen handen!

In 2007 liet Yves Leterme in een eerlijk moment optekenen dat het Belgisch overlegmodel zijn limieten had bereikt. Deze juiste analyse werd verticaal geklasseerd om Leterme Belgisch premier te maken. De Vlaming van dienst slikte vervolgens alle verkiezingsbeloftes in en alle noodzakelijke institutionele hervormingen bleven uit. Bij de jongste federale verkiezingen volgde de afrekening, Vlaanderen kleurde overal geel-zwart. Het signaal was overduidelijk, dat dachten

we toch... Vandaag zitten we al 255 dagen zonder Belgische regering, een absoluut wereldrecord. De reden hiervoor is niet dat Vlaamse of Waalse politici geen eerbare akkoorden zouden kunnen sluiten. Vlaanderen had 36 dagen nodig om een regering te vormen, Wallonië 39 dagen. De Belgische regeringsvorming lukt maar niet omdat de Belgische structuren verlamd zijn en omdat België geen twee democratieën kan verdragen.

Welke opties zijn er nog mogelijk? Wij zien er drie. Optie één is een confederale staatshervorming. Het Vlaams Parlement keurde in 1999 de fameuze Vlaamse resoluties goed die onder meer voorzagen in een Vlaamse gezondheidszorg en een Vlaams gezinsbeleid. Het betrof een Vlaams minimumprogramma, zeer breed gedragen en opgenomen in elk Vlaams regeerakkoord. Het is dus niet meer dan normaal dat deze Vlaamse resoluties nu op de onderhandelingstafel liggen. Wie dit verdedigt, kan voorlopig nog duidelijk rekenen op de steun van Kris Peeters, maar niet langer op mensen zoals Eric Van Rompuy. Wie de Vlaamse resoluties wil realiseren, wie opkomt voor het Vlaamse Regeerakkoord, mist volgens sommigen blijkbaar de moed om tot een akkoord te komen.

Een zeer verregaande confederale staatshervorming, de Copernicaanse ommekeer, is nog het enige aanvaardbare. Maar dat was niet de inhoud van de terecht afgewezen nota Vandelanotte, laat staan dat Didier Reynders met zijn fransdolle FDF'ers deze omwenteling zal mogelijk maken. Alle Franstaligen blijven immers op elke Vlaamse verzuchting vrolijk NON zeggen. Onze toekomst in eigen handen betekent minimaal dat de deelstaten zwaar aan belang winnen, dat diezelfde deelstaten eindelijk geresponsabiliseerd worden en, beste voorzitter van onze vrienden van VOKA, dat ook de RVA gesplitst moet worden. Als u voorzitter wil blijven van een Vlaamse werkgeversorganisatie, dan dient u de Vlaamse belangen te verdedigen.

Optie twee zijn nieuwe verkiezingen. Blijven Franstalige politici politieke spelletjes spelen, in het openbaar zeggen dat ze een grote staatshervorming willen, maar in de praktijk alleen maar het Belgische status-quo nastreven, dan mogen de Vlaamse onderhandelaars geen federale regering op de been brengen. In dat geval liever geen akkoord dan een slecht akkoord! En dan moet toch eerder vroeg dan laat de stekker uit deze uitzichtloze onderhandelingen worden getrokken.

Nieuwe verkiezingen hoeven ons niet af te schrikken! Natuurlijk is dat geen doel op zich, maar als men er niet uit geraakt, is dat een laatste redmiddel in een democratie. Regimes die bang zijn van democratische verkiezingen worden nu eindelijk omver geworpen in het Midden-Oosten.

De koning zal naar alle waarschijnlijkheid zo manoeuvreren tot er een klassieke tripartite komt, een regering dus met opnieuw een minderheid langs Vlaamse kant en die geen enkele fundamentele hervorming doorvoert. Laat dat nu juist dé bedreiging bij uitstek zijn voor onze internationale ranking. Wouter Beke zal binnenkort kunnen tonen of de Vlaamse opstelling van CD&V gespeeld was of welgemeend: wij hopen het laatste, want op S-PA en Groen! moeten we blijkbaar niet meer rekenen.

Wij zullen in elk geval met veel plezier gaan stemmen in 2012 bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen. Mark Eyskens en Jean-Pierre Van Rossem kunnen dan misschien in kartel op zoek gaan naar de laatste Belgisch gezinde kiezers.

Zo komen we tot slot bij optie drie: de Vlaamse én Waalse onafhankelijkheid. Vlaamse onafhankelijkheid is absoluut geen makkelijke piste en lost zeker niet alle problemen in een mum van tijd op. Maar het Belgisch immobilisme biedt geen enkele toekomst meer. Laat de democratie dus spelen waar ze wel werkt! Daarom moeten de Vlaamse en Waalse minister-presidenten, Kris Peeters en Rudi Demotte, gesprekken aanknopen over een boedelscheiding!

Hoe moet dit nieuwe Vlaanderen er dan uitzien? Want als we Rudi De Leeuw van het ABVV of Marc Justaert van de CM mogen geloven, dan zou zo'n Vlaamse staat er enorm asociaal uit zien. Het cliché wil immers dat Vlaanderen egoïstisch is en een eiland in de wereld wil zijn met liefst grote muren eromheen. De realiteit is wel anders, Vlaamse vrienden. Dat moeten we aan heel Vlaanderen laten weten zodat de geesten verder kunnen evolueren in deze richting!

Hoe zou zo'n Vlaamse staat er dan wel uitzien? Een Vlaamse staat zou zeer democratisch moeten zijn! Geen Belgische grendelwetten en alarmbelprocedures die er voor zorgen dat de democratie niet speelt zoals dat zou moeten. Een democratische Vlaamse staat is ook beter af met een republiek. Een monarchie past absoluut niet in een moderne rechtsstaat, zeker niet als deze zich niet beperkt tot het doorknippen van lintjes of het fabriceren van buitenechtelijke kinderen, want dat is op zich onschuldig en blijkbaar ook amusant. Neen, de Coburgers zijn ook actief bezig met politiek, in het nadeel van de Vlamingen.

In een democratische Vlaamse staat zouden eerbied en respect voor de rechtsstaat ook bovenaan staan. Geen gesjacher over de toepassing van uitspraken van rechtbanken. De wet is de wet, de grondwet is de grondwet. Waar haalt men het trouwens om over Brussel-Halle-Vilvoorde een koehandel te willen afsluiten om gewoon de uitvoering van een grondwettelijk

arrest te realiseren? Splits BHV gewoon in het parlement! Wij blijven voor 200 % achter de dienstweigeraars staan en hopen dat u het rekeningnummer van het boetefonds van het Brussel-Halle-Vilvoorde-Komitee gul zal sponsoren!

Een Vlaamse staat zou het zelfbeschikkingsrecht der volkeren koesteren. Het streven naar autonomie heeft niets vandoen met termen als links of rechts! In Catalonië of Baskenland zijn de onafhankelijkheidsvoorstanders uitgesproken links. Wij steunen hen consequent en steunen hun strijd tegen rechtse Spaanse unitaristen. Het ANZ staat als pluralistische vereniging open voor linkse en rechtse flaminganten, godsvrede dus.

Een Vlaamse staat kan eindelijk een bevoorrechte relatie aangaan met Nederland. Tezamen hebben we immers heel wat gezamenlijke belangen te verdedigen!

Een Vlaamse staat zou, zoals dat in elk ander Europees land al lang gebeurde, eindelijk eens een streep kunnen trekken onder ons oorlogsverleden.

Een Vlaamse staat zal tot slot sociaal zijn. De Vlaamse Beweging is dat trouwens altijd geweest en is dat nog. Wij zijn liever solidair met de kleine Vlaming in de Rand dan met de hautaine Brusselse bourgeoisie die het vertikt om Nederlands te leren. Wij zijn solidair met de Brusselse Vlamingen die blijven kampen met Nederlandsonkundige dokters en verplegers.

Tijdens de slotshow van kom-op-tegen-kanker bleek gisterenavond nog maar eens hoe solidair Vlamingen zich tonen. Wij zullen ons wel nooit verlagen om overledenen na te wijzen omwille van hun politiek verleden. Wij, Vlamingen, zijn liever solidair met volkeren in nood, waar ook ter wereld, dan met een buurvolk waarvan de politieke leiders elke vorm van responsabilisering afwijzen.

Vlaamse vrienden, we zeggen vandaag aan onze Vlaamse politici: realiseer nu eindelijk de Vlaamse resoluties die in uw eigen Vlaams regeerakkoord staan en houd dus woord! Als de Franstaligen NON blijven zeggen op elke Vlaamse verzuchting, dan dienen we onze toekomst definitief in eigen handen te nemen en herhalen we vandaag, na 255 dagen van Belgisch immobilisme, luider dan ooit: Waalse vrienden, laten we nu eindelijk scheiden!

Erik Stoffelen - Voorzitter ANZ